No. 8.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag — 17 Januarij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is, voor drie maanden, f 2,25, en franco per post: f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

OOST-INDIE.

— Uit Kabul schrijft men van een nog onbekende ziekte, die in korten tijd 15,000 menschen heeft weggesleept; een ander berigt spreekt van 40 tot 50,000, die in 4 weken tijd aan de *cholera* zijn bezweken, en waarvan ook den Emir van Bochara het slagtoffer zou geworden zijn. Ook uit Sind waren de berigten bedroevend omtrent de verwoestingen die door ziekten in het Engelsch observatie-leger werden aangerigt.

AMERIKA.

— In den Noord-Amerikaanschen staat Ohio heeft den 9. December, tusschen eigenaars van slaven uit Kentucky en zoogenaamde abolitionisten, of voorstanders van de afschaffing der slavernij, eene botsing plaats gehad, die niet kwalijk naar openbaren oorlog geleek. Gewoonlijk nemen de voortvlugtige negers uit Kentucky door Ohio den weg naar Kanada. Een aantal eigenaars van slaven uit eerstgemelden staat vernomen hebbende, dat twee inwoners van den anderen eene schuilplaats aan zoodanige vlugtelingen verleend hadden, grepen hunne huizen aan. In het eerste, waar men geen' weêrstand bood, maar het ontsnappen der negers begunstigen wilde, werd de bewoner doodgeslagen. De andere woning, waar zoo het schijnt eenige vrienden des bewoners zich verzameld hadden, hield een beleg uit, bij hetwelk een der verdedigers doodgeschoten en de bewoner zelf doodelijk gekwetst werd. Middelerwijl was de scherif der plaats toegesneld en nam eenige hoofden van beide de vechtende partijen gevangen; doch bijna oogenblikkelijk verscheen eene tweede bende Kentuckiërs en hernieuwde den storm, die daarmede eindigde, dat de beide woningen in brand gestoken en met al wat zij bevattede in de asch gelegd werden. Ook een derde abolitionist, die iets verder woonde, werd uit het midden van zijn gezin gerukt en deerlijk mishandeld. Een der negers in het tweede huis, die aan de verdediging deel genomen had, was door de Kentuckiërs opgehangen. Volgens de jongste berigten bleef het getal der Kentuckiërs op dit punt nog gedurig toenemen, en geheel de omtrek liep te wapen.

— Te Harrisbrugh in Noord-Amerika is, den 4. December 1844, ten twee ure des namiddags, het westelijk gedeelte van den zeer fraaijen, maar ongelukkiglijk slechts uit hout bestaanden viaduct, of hoogen brugsgewijs aangelegden spoorweg, in brand geraakt. Ten einde den voortgang der vlammen te stuiten, bezigde men het middel, om een nog onaangetast gedeelte van dit getimmerte met buskruid te doen springen. De uitbersting echter, eene verkeerde rigting nemende, had de ongelukkige uitkomst, dat eene menigte, deels arbeidslieden, deels nieuwsgierigen, van eene hoogte van 46 voeten in de rivier vielen, terwijl anderen door nedervallende balken gedood of verminkt werden. Niet minder dan vijftig menschen zijn of gesneuveld of zwaar gekwetst.

DUITSCHLAND.

— Volgens te Berlijn uit St. Petersburg ontvangen brieven, zou de Keizer van Rusland in een zeer bedenkelijken gezondheidstoestand verkeeren, en in eerstgenoemde residentie hechtte men aan deze geruchten nog meer gewigt om de ongewone drukte, die in het hôtel van het Russische gezantschap heerschte. Het was, zeide men, de smart over het [illegible] dochter, die het gemoed des Monarchs nog altijd sterk nederdrukte. Dezelfde berigten beweren dat de nationaal-russische partij langs hoe meer invloed op de Regering verkreeg, en dat er plannen beraamd zijn, welke, onderanderen, ten doel zouden hebben alle buitenlanders uit de hooge staatsambten te weren.

— Een jong advokaat op het Nieuwjaars-feest te Koningsbergen in zijne dronkenschap zich over den Koning van Pruissen ongunstig uitgelaten hebbende, werd door een officier tot een tweegevecht uitgedaagd. De advokaat herriep onder het gevecht zijne woorden en schoot tot driemaal toe in de lucht; maar de officier de edelmoedigheid van zijn tegenpartij geenszins in aanmerking nemende, doodde hem met het vierde pistoolschot. Toen de advokaat getroffen werd, sleepte hij zich voort tot bij zijnen moordenaar en zeide hem: »ik wensch u geluk, gij zult kapitein worden." Dit geestig woord was de wreedste wraak, die het slagtoffer van zijnen beul kon nemen. De Koning van de omstandigheden dezer gebeurtenis verwittigd zijnde en het laatste gezegde van den advokaat vernomen hebbende, heeft den officier niet alleen niet bevorderd; maar heeft hem van zijnen rang vervallen verklaard. Dezelfde persoon is als een eerloozen uit alle gezelschappen van Koningsberg, waarvan hij deel maakte, geweerd, en tot overmaat van schande, doet het geregt onderzoek of er van den kant van den officier geen moord is gepleegd.

— Nabij Bruck, in Stiermarken, had onlangs op den staats-spoorweg, een verschrikkelijk misdrijf plaats, waarvan de ontzettende gevolgen slechts door bijzondere zorgvuldigheid zijn voorgekomen. De conducteur namelijk van een personen-trein merkte, dat bij een der wachthuisjes het gewone teeken, dat alles in orde was, niet werd gegeven. Hij liet dus ophouden en nu bleek het, dat de oppasser dood (naar men zegt geworgd) dwars over het spoor lag, en dat dit een eind wegs verder opgebroken en van onder uitgegraven was. Naar alle waarschijnlijkheid wilden de daders den schijn op deze wijze op den oppasser werpen en hem van achteloosheid of kwaadwilligheid verdacht maken. Den grond van dit misdrijf zoekt men in achteruitgang van bijzondere verdiensten door de concurrentie van den ijzeren weg. De politie is de daders op het spoor.

— De lijfeigenschap is in Pruisen nog niet geheel afgeschaft. Op zekere plaatsen in Silezie en in het groothertogdom Posen vindt men boeren, die letterlijk aan de aarde gebonden en aan leendienst en schatting onderworpen zijn. Deze ongelukkigen hadden met veel moeite een zestigtal franken bijeen gezameld, welke zij aan een' hunner ter hand stelden om naar Berlijn te reizen, ten einde den Koning met hun rampzalig lot bekend te maken. De afgevaardigde boer verkreeg een gehoor in den tuin van Sans-Souci; maar tot dus verre is er nog geen enkele maatregel genomen ter verzachting van het lot dier boeren.

ENGELAND.

— Als voorbeeld van eene tot hiertoe onbekende snelheid wordt aangevoerd, dat de Londensche post van den 8. Augustus ll. reeds op den 8 October daaraanvolgende, en dus in den tijd van slechts 2 maanden, te Hong-Kong in China aankwam.

FRANKRIJK.

— Te Châteaurenard, bij Arles, is dezer dagen eene ijselijke misdaad gepleegd. *Gontier*, een 80jarige landbouwer, had twee zonen, met welke hij in onmin leefde. Een hunner vatte het helsche voornemen op om zich van zijnen vader te [illegible], en met dit oogmerk beraamde hij in koelen bloede eene afgrijselijke misdaad. In den avond van den 28. December des vorigen jaars, zat de oude *Gontier* bij den haard, toen hij met eene ijzeren bout aan het hoofd getroffen werd. Daar de slag hem slechts bedwelmd had, stak de moordenaar hem eene prop in den mond, om hem het schreeuwen te beletten, en wierp hem vervolgens in eenen put, waarin de ongelukkige den dood heeft gevonden. De vermoedelijke dader is de oudste zoon van het slagtoffer; hij en zijn broeder zijn reeds in hechtenis genomen.

— Te Golancourt, in het departement van de Oise, heeft eene vrouw, met name *Sauveux*, dezer dage eene wolvin gedood, door haar drie hamerslagen op den kop toe te brengen. Dit dier had een kind van vijf of zes jaren gegrepen en in den muil weggevoerd; het kind is er met eenige beten afgekomen.

— In de Seine is bij het eiland Suresne een haai gevangen.

BELGIE.

BRUSSEL, den 12. Januarij. Het bijgeloof wel verre van, naar gelang de beschaving toeneemt, te verminderen, schijnt integendeel onder het volk van ons gewest, zich meer uit te breiden. Sedert eenige maanden liepen twee personen, gewezen pachters, te Longueville en Deuleval te huis behoorende, de gemeenten af in den omtrek van Nivelles, en kwamen ook in de voorsteden en in de stad zelve, bij zich hebbende een' grooten bijbel en speelkaarten met geheimzinnige teekenen. Zij vervoegden zich in huizen waar zieken waren, en te kennen gevende, dat de ziekte uit betoovering ontstaan was, gaven zij voor de magt te hebben, om door zekere geheimzinnige handelingen dezelve te genezen. Zij staken dan waskaarsen op, lieten kaarten of zwarte en witte koorden trekken, verbrandden eenige kleedingstukken van den zieke enz., zorg dragende eerst geld te ontvangen en ondertusschen goed onthaald wordende. Hunne bedriegerijen zijn eindelijk ter oore van de regterlijke magt gekomen en zij gevangen genomen, onder beschuldiging van afzetterij en onwettig uitoefenen der geneeskunde.

ANTWERPEN, den 13. Januarij. Er gaat bijna geenen avond voorbij, zoo leest men in het *Handelsblad*, of men hoort van eenige aanranding in de openbare straten gewagen; diefstallen, die met de onbegrijpelijkste vermetelheid gepleegd worden, zijn het onderwerp van alle gesprekken, en, als het zoo voortgaat, zal men zich welhaast, na den ondergang der zon, niet meer op de straat durven begeven.

— Den notaris *Dethuin*, van Bergen (Henegouwen) heeft eene in onze tijden vrij zeldzame daad van belangloosheid verrigt. Zekere juffrouw *Herendal*, geboren *Papin*, had hem haar geheel vermogen vermaakt, bedragende 50.000 frs., en dit ten nadeele van haren broeder. De heer *Dethuin* heeft aan dezen laatsten de erfenis afgestaan.

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, den 11. Januarij. Naar men uit een goede bron verneemt, hebben een aantal stemgeregtigde burgers van 'sGravenhage hunne adhaesie of toetreding tot de herziening der grondwet aan de edele ontwerpers dier herziening toegezonden; ook zouden er alhier ter stede petitiën ter krachtdadige ondersteuning van het beroemde

---

Siska van Roosemael.

WARE GESCHIEDENIS VAN EENE JUFVROUW DIE NOG LEEFT.

DOOR H. CONSCIENCE.

(Zie onze vorige.)

»VAN ROOSEMAEL!" zuchtte hij, »ik kom niet om geld te leenen. Wist gij hoe ongelukkig ik ben, gij zoudt mij niet verstooten: ieder veracht mij en ik heb zelfs den troost niet meer iemand over mijne ellende te kunnen spreken. Ik heb u bedrogen, VAN ROOSEMAEL, maar gij zijt eens mijn vriend geweest; weiger mij nu ook ten minste uw medelijden niet!"

Met verbaasdheid luisterde de winkelier naar de smeekende stem van SPINAEL; hij begreep oogenblikkelijk, dat hij van hem geen bedrog meer te vreezen had, en dat eene ongeveinsde en diepe ellende den man had getroffen die lang zijn boezemvriend en broeder was geweest. De ingeboren edelmoedigheid nam in zijn hart de overhand; zijne oogen werden vochtig; hij vatte de hand VAN SPINAEL, trok een stoel bij en zeide:

»Gij zijt ongelukkig, mijn vriend, ik zie het! Welaan, alles is vergeten. Zit neêr en zeg mij wat ik voor u doen kan. Vrees niet, ik zal u behulpzaam zijn, kost wat kost!"

»De eenige weldaad welke ik van u vragen durf, is, dat gij mij toelaat u mijn lijden te verhalen en mijne smart uit te storten in het hart van den eenigen opregten vriend dien ik gehad heb. Lange jaren heb ik u ontvlugt, VAN ROOSEMAEL; niet omdat ik u niet achtte en beminde, maar omdat ik mij schuldig gevoelde, en niet durfde verschijnen onder de oogen van een regtschapen man. Nu is het zoo ver met mij gekomen, dat ik mijn vaderland moet verlaten en als een zwerver mijn lijden in eene vreemde streek moet gaan verbergen. Ik hoop, VAN ROOSEMAEL, dat gij mij vergeven zult vóór dat ik vertrek om de plaats mijner geboorte nimmer weder te zien."

Deze woorden, met diepe smart uitgesproken, ontroerden den winkelier; hij vatte de hand van SPINAEL en zeide belangstellend:

»Ongelukkig zijt gij, ik twijfel er niet aan; maar uw vaderland verlaten, SPINAEL! .... Neen, neen; wanhoop niet; ik ben wel spaarzaam, tot in de kleinste zaken, wanneer het mijn handel betreft, omdat er moet gezorgd worden .... maar dit kan mij niet beletten den eenigen vriend dien ik gehad heb uit den nood te redden, als moest ik zelfs daardoor een groot gat in mijn goed maken. Spreek dus, SPINAEL, spreek onbeschroomd, want ik wil u helpen."

Een grimlach van dankbaarheid overtrok het vermagerd gelaat van SPINAEL, terwijl tranen over zijne wangen rolden; hij sprak met ontroerde stem:

»Ik dank den goeden God, dat hij mij ingaf bij u mijn laatsten troost te zoeken, VAN ROOSEMAEL. Sedert een jaar is dit het eerste oogenblik van vreugde! Maar luister naar mijne woorden en gij zult zelf begrijpen, dat het onmogelijk is mij eene andere hulp dan die van een vriendelijk medelijden te schenken...... Gij weet dat ik zoo dwaas was de fransche ligtzinnigheid na te volgen; ik heb de vaderlandsche zeden en eerlijkheid afgezworen, om in bedriegerij mijn geluk te zoeken, en ik waagde in dit gevaarlijk spel de vruchten van mijn vorig zwoegen tegen eenen valschen schijn. Tot mijn ongeluk heb ik niet alleen mij zelven aan de valschheid overgegeven, maar ik heb ook verlangt dat mijne kinderen uit den giftkelk der fransche beschaving dronken. Dit is de oorzaak van de bitterheid mijner ellende: had ik mijne dochter nooit naar het pensionnaat laten gaan, dan was ik nog meester SPINAEL .... Maar gij verbleekt, VAN ROOSEMAEL, gij beeft!"

»Het is niets, vervolgt. Ik dacht aan onze SISKA, die ook op een fransch pensionnaat is."

»Laat ze terug komen, MIJN ROOSEMAEL, — ik bezweer u, laat ze terug komen! — Gij zult haar reeds niet meer kennen!"

»Gij hebt gelijk, mijn vriend, maar vervolgt; ik wil weten of ik u helpen kan."

Ziet gij, VAN ROOSEMAEL, er bleef mij nog verstand genoeg over, om terug te treden, zoodra ik bespeurde dat mijn val aanstaande was; maar er zijn noch vaders noch kinderen in de fransche beschaving: zij hebben gegeten, gedronken, gespeeld, gedanst, tot alles op was; toen hebben zij schuld gemaakt en verkocht wat ik liggend of roerend had; ik werd bespot, wanneer ik het waagde hun met goede of kwade woorden toe te spreken. — Nu eene maand geleden hebben zij de maat hunner boosheid vol gemaakt.... Zij hebben mij geslagen, VAN ROOSEMAEL, geslagen dat het bloed mij langs het aangezigt liep. — Ik ben siek geworden en zij hebben mij zonder hulp laten liggen, als of zij naar mijnen dood verlangden!"

Hier zweeg SPINAEL; zijne stem was bij de laatste woorden dof en bijna onverstaanbaar geworden. De winkelier zweeg insgelijks; hij kon hetgeen hem verhaald werd niet gelooven.

»En nu," hernam SPINAEL, »nu mijn huis ledig is, alsof het altijd onbewoond was geweest, — nu alles door hen is weggedragen, tot zelfs het deksel van mijn bed, nu zijn zij vertrokken. Mijne dochter, die ik zoo beminde en niettegenstaande haar misdadig gedrag nog bemin, mijne THERESIA, is naar Brussel met een kommediant .... Mijn zoon JAN, uw petekind, is terug naar Parijs. Wat mij betreft, vriend VAN ROOSEMAEL, ik moet het land verlaten: ieder die ik ontmoet is mijn schuldeischer en beschuldigd mij van afzetterij en bedrog. Met het ongeluk is mijn gevoel van eer terug gekeerd: ik kan zoo niet leven .... en wat wil ik er aan doen? Niemand geeft mij werk; andere schoenmakersbazen weigeren mij als knecht aan te nemen; ik heb geen eten, geen deksel op mijn bed, geene kleederen; mijn huis is aan andere lieden verhuurd, ik moet het overmorgen verlaten. O VAN ROOSEMAEL, ik heb hoog willen vliegen en ben, helaas! diep gevallen, gij ziet het!"

VAN ROOSEMAEL had aandachtig en met vochtig oog naar het verhaal van zijnen vriend geluisterd, toen deze stil zweeg, riep hij bijna in gramschap:

»Maar SPINAEL, ik weet niet waarom gij mij verbergen wilt, hetgeen ik verlang te weten; gij zegt dat gij het land verlaten moet: dat is mij niet duidelijk bewezen. Een waar vriend kan veel doen als hij wilt. Laat hooren, hoeveel bedraagt uwe schuld?"

»Ik begrijp u," riep SPINAEL met bewondering uit, »maar het zal niet geschieden. Ik ben gelukkig genoeg te zien dat er nog iemand is die mij zijne hulp waardig acht. Laat mij vertrekken, VAN ROOSEMAEL, ik zal werken als een slaaf, en kan ik alles wat ik schuldig heb niet betalen voor ik deze wereld verlaat, zoo zal althans de goede wil mij niet ontbroken hebben. Geef mij de

Negental worden getrekend. — De natie schijnt eindelijk, ondanks alle helsche intrigues, uit haren doodslaap te ontwaken en tot handelen over te gaan. Ook te Leiden, Rotterdam, Amsterdam en Dordrecht moeten dergelijke petitiën in omloop zijn. Voorwaar een goed teeken! Dat alle welgezinde burgers dan de handen in een slaan voor de nationale zaak! Beter eene tijdige herziening der grondwet dan eene omwenteling.! (*Arnh. C.*)

MIDDELBURG, 15. Jan. Naar alle waarschijnlijkheid zal de stoomvaart van deze stad op Holland aanstaanden zondag worden hervat; zijnde het uur van vertrek der stoomboot op Rotterdam alsdan bepaald op half-acht des morgens.

GEMENGDE DINGEN.

De Etna is op eene voorbeeldelooze wijze uitgebarsten. — De guana raakt op. — Minister Villemain heeft het verstand verloren; helaas! heeft een minister nu en dan gezond verstand dan verliest hij het en . . . . niemand vindt het doorgaande terug. — Op het ontslag van burgemeester Bichon worden consideratien gevraagd; uit vrees voor erger behoorde de burgerij bij Z. Ed. Achtb. te petitioneren om de teugels van het stedelijk bewind maar in handen te houden. — De Ieren verwenschen de charitybill. — De Jesuiten woeden in Zwitserland. — Toeleg op het leven des Hertogs van Normandie. — Het Nederlandsche hof heeft een koopman in mostaard gepriviligeerd. — De Engelschen zullen de income-tax prolongeren; een lekker hapje die income-tax! — De Hamburger Heine werd met 92 koetsen ter aarde besteld. — Koning Leopold is te Parijs geenrhumeerd geweest. — In Alexandrie werd een Brit (zeker geen lid van het matigheid-genootschap,) in een vrouwenbad betrapt; een tweede *Actéon*. — Mr. A. Beekman zal na vijftig jaar zitten in den stedelijken raad te 's Hage van zijne plaats opstaan en, of door een staatsraad, of door een houtvester, vervangen worden, zijnde men buiten staat meer onafhankelijke menschen tot dien post te beroepen. — De president van Mexico is te acht en veertig jaar op een been met een achttienjarig meisje in het huwelijk gehinkt. — Onder het getal der geestelijken die aardsche goederen van de hand wijzen, behoort pastoor Ronge; een zeldzaam mensch die Ronge. — De Hertog van Nemours zal van de Fransche kamers een opstoppertje vragen. — Bravo heeft het kruis van Karel de III. bekomen. — In Nederland is een nieuwe Ulysses verrezen, men wenscht dat hij maar aan de hiel zal kwetsbaar zijn. — Bij gelegenheid van het nieuwejaar werd den Koning der Franschen veel dwaasheid gezegd. — De Rotterdammers zijn *gelast* de politie-directeur van Dorp te erkennen, als of de aanstelling de erkentenis niet insluit; het wil eigenlijk zeggen, nous y sommes. — De litograaf Spanjer ontving de schriftelijke en mondelijke dankzegging van het hof voor zijn keurig werk zonder geleeuwd of geeikenkroond te worden. — De sedert duizenden jaren vermist geraakte tien Joodsche stammen zijn, zonder uitroepen of premie, in de nestorianen, weder gevonden. — Rotschild is bestolen; de dief dacht zeker het kan beter van een stad dan van een dorp. — De graaf en gravin van Aquila zijn te Parijs in den Italiaanschen schouwburg geweest; middelerwijl sprak Louis Philippe met Descazes. — Nog iets van Villemain: « vous êtes tous des grands coupables," riep hij in een ministerraad zijnen ambtgenooten toe; ziedaar helaas een onttegenzeggelijken blijk van verstandsverbijstering, want kinderen en dwazen, etc. — Er zijn geruchten in omloop volgens welke minister van Hall met winterhanden-zou geplaagd zijn. — De Staten zullen weldra het budget onder handen nemen. — De Hamburger Heine heeft zijnen neef het levenslange intrest-genot van 500,000 francs toegekend. — De benoeming van den heer Tromp tot burgervader van Rotterdam wordt tegengesproken; ZEA. is er althans groot genoeg voor. — De veepest blijft te Silezie voortwoeden. — Schokland is in armoede gedompeld. — Te Glogau heeft een meisje een amazonische zelfsmoord begaan. — Aan het hof van Ferrare heeft zich eene algemeene klierziekte geopenbaard. — De prins de Joinville reist met zijne beminde over Algiers naar een door hem gekocht landgoed in het departement der Loire. — De Arnhemmer C. heeft f 20.000 ten nadeele van het Israel. kerkgenootschap gedrukt. — De Pic de Teneriffe wordt door muizen ondermijnt. — Koningin Victoria verlangt handel te drijven met den Paus. — De Koning van Hannover loopt gevaar van in den rijksban geslagen te worden. — Akerlaken schijnt een boek te zijn betwelk *verboden* is en even daarom aftrek vindt. — Professor Mulder zegt dat Herschil 34 nevelvlakken in het uitspansel heeft waargenomen; ieder nevelvlak wordt eene wereld, er zijn dus 34 werelden in den broei en de hemel weet hoeveel ambten en bedieningen in perspectief.

Ingezonden Stukken.

Toen PHILIPPUS de Macedonier, zijnen veelbelovenden zoon aan de leiding van ARISTOTELES overgaf, voerde hij den stichter der peripatetische school deze hoffelijkheid toe: dat hij den Goden niet zoo zeer dankte voor het schenken van dien zoon, dan voor de gunst, dat die juist in den tijd van ARISTOTELES geboren was. Wat er verder van ALEXANDER geworden is weet iedereen; maar niet iedereen is welligt even gelukkig geweest om als wij, op 't spoor te komen van de redenen, die er toch wel mogten bestaan voor die eeuwige garnizoensverandering onzer troepen, telkens natuurlijk met de grootste onkosten gepaard gaande, en meerendeels voorzeker geheel noodeloos. Want hetgeen men in het dagelijksch leven soms hoort aangeven, dat namelijk eene gedurige plaatsverandering van het leger geschikt zoude zijn, om eene meerdere afscheiding te houden tusschen soldaten en burgerij, opdat eerstgenoemden dosgeverderd, b. v. b., bij het met geweld ter executie brengen van de eene of andere vaderlijke wet, flink weg de laatsten op den hals zouden zitten, zonder wankelen .. zonder weekelijkheid uit eene langdurige verbroedering ontstaan — daaraan toch gelooft immers wel niemand. De rede ligt dieper: men heeft om kort te zijn, ALEXANDER alle eeuwen door bewonderd, en teregt; hij was een dier uitstekende helden, welke de bewondering moeten afpersen van ieder nageslacht en die slechts alleen het inconvenient hebben van wat lastig te zijn voor hunne tijdgenooten. En uit welke school nu kwam ALEXANDER? Wel, zoo als straks immers reeds gezegd werd, uit de peripatetische, dat heet, de *rondwandelende*. Dezelfde school trouwens bestaat niet meer direct; maar om daarin te verhelpen laat men zeker ALEXANDERS volgelingen, maar al wandelen, al rondloopen, als of hun het *marche, marche* van den Eeuwigen Jood was ingeblazen; een surrogaat dat zoo het al niet veel helpt ten minsten vrij logisch beredeneerd is. 't Ware dus ook jammer te willen bezuinigen op de ƒ 48,000 die voor scheeps- en wagenvrachten etc., onder de 9e afd. van 't budget van oorlog vermeld staan. Daarbij koomt dat men geld genoeg schijnt te hebben. Getuige de ƒ 100 tractements-verhooging van nog zeer onlangs. Of men welligt, niet liever dan dat geld daarvoor uit te geven, eenige oude en verdienstelijke kapiteins en hoofd-officieren, maar kommandant had moeten laten op sommige plaatsen alwaar die betrekking werd opgeheven, of men niet liever (alle landsgelden als eene algemeene beurs beschouwd) Francker maar deszelfs Athenaeum had moeten laten behouden, dat toch minder koste dan deze uit de lucht gevallen bijlagen aan officieren beloopen — daarover wil men hier niet uitweiden. Nog eens, Oorlog heeft geld genoeg naar 't schijnt. Nadat alles in 't bijzonder reeds vrij duur staat aangerekend, komt onder afd. 12 nog een postje voor van ƒ 106,216 en 20 ct. (niets geschonken!), en een ander onder afd. 15, voor buitengewone uitgaven van ƒ 680,000, een jaar later met nog eenvoudig weg een halve ton te vermeerderen. Je n'y vois pas trop clair. — Althans kom ik er gul voor uit, het juiste onderscheid waarvoor het geld dezer beide afdeelingen moet gebruikt worden, niet duidelijk te begrijpen. Toch wel niet om door deze splitsing de gansche som quasi minder groot te doen voorkomen? Voor dien slimmen vond zoude men de schouders moeten ophalen. Intusschen blijft er van de zaak, dat na uittrekking van alle andere uitgaven — nu niet verder beschouwd — er ƒ 786216 20 Ct., en een volgend jaar ƒ 836216 20 Ct. (de poëten en geleerden noemen zoo iets, geloof ik, een climax) moeten overschieten, om daarmede de verschillende en buitengewone uitgaven die nog voor mogten komen, te dekken. De commissie voor 't budget zoude den heer LIST kunnen toevoegen, 't geen de oude senator HANS JOBS aan zijn zoon HIERONIMUS schreef, toen deze hem van de academie eene rekening had ovengezonden, die mede gansch niet onaardig becijferd was:

Du hasst ja schon alles spezificiret
Und Posten für Posten zum höchsten aufgeführet,
Und ƒ 836216, 20 Gulden, bei meiner seel!
Sind nicht, wil du glaubst, ein Bagatell.

R.

[illegible]

Koninklijke Nederlandsche Loterij.

TREKKING DER VIJFDE KLASSE.

23e Lijst. Geene.
24e Lijst. Nos. 19200 en 7075, ieder een prijs van f 1000.

CORRESPONDENTIE.

« De adel als politische stand," in ons volgend Nummer.
— Het artikel: Redevoering enz. zal geplaatst worden.
— Wij kunnen het stuk geteekend J. O. B., aanmerkingen bevattende omtrent de Zierikzeesche Nieuwsbode, niet opnemen.

Advertentien.

De Notaris *D. UYTTTENHOOVEN* zal, op Dingsdag den 21 Januarij 1845, des namiddags ten 3 ure, te Vlissingen, op de Groote Markt, in het Koffijhuis *de Oude Vriendschap*, presenteren te Verkoopen:

Een HUIS met annexe SMIDSE en ERVE, staande en gelegen binnen de Stad Vlissingen, in de Paardestraat, Wijk K. No. 140, kadastraal bekend sectie D. No. 79, ter grootte van 1 Roede 43 Ellen.

Daags vóór de Verkooping voor een ieder te zien.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 16. Januarij. Sedert den 14. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Woodhouze, J. Burett, Hull, manufacturen; Maria Keij, F. Lechère, the Express, H. Meijer, beide Rio Janeiro, koffij; Kernorth, H. Lands, Havana, New-York, T. A. Harding, Cowes, Louise, S. Lams, Havannah Packet, J. J. Midhausen, beide Havannah, alle suiker; Menona, Lundgren, Livorno, marmer; de Juno, H. Ammann, Bordeaux, wijn, Hull, G. W. Putman, Sumatra, peper, Catharina Dorothea, A. W. Boljahn, Beunos Ayres, huiden, the Freusurer, J. W. Smith, Plijmouth, stukgoederen.

Van Antwerpen is de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Geertina, J. J. Leggers, Hamburg, stukgoed.

Herman, H. D. Polken, Odessa, steenkolen, New-Castle, laatst van Vlissingen.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende artikelen te MIDDELBURG,

16 Januarij 1845.

De Nederlandsche mudde.			De Nederlandsche mudde.		
à J. Zeeuwsche Tarwe	f	8 75	Zomergarst	f	3.60
1 dito dito	«	8 30	N. W. dito	«	4.00
N. dito dito	«	6.50	N. W. Gr. Erwten	«	4.75
2 J. Walch. dito	«	9 00	Z. dito	«	4.
1 dito dito	«	8.75	W. Witte dito	«	5 00
Nieuwe dito	«	6 70	Witteboonen	«	6.70
O. Rogge	«	5.50	Br. dito	«	8.75
N. Rogge	«	5 20	N. W. Paardenboonen	«	4 00
W. Koolzaad	«	11.00	W. Z. dito	«	3 90
Zomer dito	«	8.00	Raapolie	f 39.00	p. v
St. Joosland dito	«	.	Patentolie	« 41.00	«
Haver	«	.	Lijnolie	« 35.00	«
Boekweit	«	4 50	Raapkoeken f	.	de 1040 st.
Zomerzaad	«	8.50	Lijnkoeken à 9.00		104 «
Winter garst	«	4.30			

hand, als een troostend vaarwel en bid somtijds voor mijne kinderen, vriend!"

Eensklaps scheen de winkelier van zijn voornemen af te zien; hij stond van zijn stoel op, zeggende:

« Wilt gij niet, ik kan u niet dwingen; maar gij zult toch wel een glas wijn op uw afscheid met mij willen drinken: ik heb nog een goed fleschje van het jaar elf in mijn kelder. Zit neêr, SPINAEL, geen mood verloren; er loopt in een jaar zoo veel water door de Schelde: een ongeluk is spoedig gekomen, maar het geluk komt ook dikwijls onverwachts: God weet het, gij moet niet wanhopen. Zit neder!"

Bij deze woorden liep hij naar den kelder en kwam weldra terug; hij plaatste twee glazen op de tafel, schonk ze vol en sprak:

« Kom, SPINAEL, als gij dan toch vertrekken wilt, op uwe welvaart en gezondheid! Een goed glas, niet waar? Nu, hoewel gij mijne hulp niet verkiest te ontvangen, zeg mij dan ten minste hoeveel uwe schuld bedraagt en hoe gij denkt dezelve te kunnen betalen: met werken wint men niet veel, als men geenen handel drijft, dat weet gij wel."

« Ja, dat weet ik; het onmogelijke kan men niet doen; maar voor de gerustelling van mijn geweten zal ik het brood uit mijn mond sparen, om jaarlijks iets van mijne schuld af te doen en wie weet, indien God mij een lang leven verleende, zou ik misschien nog wel geheel effen kunnen geraken: want zes honderd guldens kunnen toch wel, stuiver voor stuiver, in twintig jaren bijeen verzameld worden."

« Zes honderd guldens, zegt gij? Hollandsche guldens?"

« Neen, brabandsche. Ik ben veel meer schuldig geweest, maar toen mijn huis verkocht werd, heeft ieder een gedeelte der gelden naar zich genomen."

« Zes honderd guldens brabandsch — zonder stuivers of deniers?"

« Zestien stuivers, zeven deniers. Gij ziet dat ik mijne rekening van buiten weet."

« Laat ons nog eens drinken, SPINAEL! — Ja, het is zeker mogelijk die som te winnen en uwe kinderen zullen zich ook wel beteren: ieder is jong of jong geweest, SPINAEL; het verstand komt niet voor de jaren, zegt het spreekwoord. — Ik zie dat wij bij onzen wijn niets te eten hebben, ik ga wat krakelingen halen."

VAN ROOZEHAEL bleef zeer lang weg, langer dan tot het halen van iets noodig was. Terug komende plaatste hij een bord met krakelingen op de tafel en zeide op ernstigen toon tot den ontroerden schoenmaker:

« SPINAEL, wij zijn te zamen opgevoed als buurkinderen. Uw vader was den besten vriend van den mijnen; wij hebben te zamen gespeeld en tot onzen veertigjarigen ouderdom zijn wij als broeders onafscheidelijk gebleven; gij zijt nooit mijn vijand geweest, anders zoudt gij mij uw ongeluk niet medegedeeld hebben; ik bleef steeds uw vriend, anders zou uwe smart mij de tranen niet uit de oogen persen: bij gevolg heb ik het regt u in uwen nood bij te staan en u ten minsten eenig geld te leenen om op reis te gaan; dewijl echter goede rekeningen de beste vrienden maken, verlang ik dat gij mij een bewijs van ontvangst van het geld geeft, dat ik u leenen zal. Ziehier een geschreven bewijs; teeken het gelijk het gevouwen is, zonder de som te lezen; ik wil niet hebben dat gij met vijf of tien guldens op reis gaat, en gebrek lijdt; ik verzoek u dus als vriend, doet mij het vermaak en teekent zonder zien."

SPINAEL, die innig verblijd was over het gelukkig vinden van eenen vriend, edelmoedig genoeg om hem reisgeld te leenen, drukte de hand van den winkelier, nam de pen en teekende.

VAN ROOZEHAEL rukte de geteekende kwitantie van onder zijne hand, hief zijn glas op en riep:

« Dat gaat op uwe welvaart in ons dierbaar vaderland, vriend! — En op de welvaart van uwen nieuwen winkel! Op! op! bescheid gedaan aan dezen blijden teug! Zie mij zoo niet aan, vriend SPINAEL, gij zijt in het net. Gevangen! gevangen! Hoera! hoera!"

« Ik begrijp niet wat gij zeggen wilt!" riep de verbaasde SPINAEL. « Gij zijt zoo vrolijk, dat ik zelf er mij in verheug; maar wat is er toch gaande?"

« Wat er gaande is? Zie eens, voor hoeveel gij mij kwitantie hebt gegeven."

Dit zeggende toonde hij op eenen afstand het papier aan SPINAEL en wees met den vinger terzijde, waar het getal 1000 in groote cijfers stond uitgedrukt.

« Duizend guldens!" stamelde SPINAEL, terwijl hij naar het papier greep, zonder het te kunnen vatten. « Duizend guldens!"

« Ja, duizend guldens wisselgeld!" riep VAN ROOZEHAEL zegevierend uit, terwijl hij eenige briefjes en een zak met geld op tafel wierp; « en daar ligt de som!"

« Ik wil niet! O, dwing mij niet tot het aannemen van dit geld," smeekte de schoenmaker. « Denk niet dat ik daarom gekomen ben."

« Gij zult toch zoo dwaas niet zijn mij deze kwitantie te laten behouden, zonder het geld te nemen.... Maar luister, SPINAEL, de blijdschap vervoert mij; laat ons ernstiger spreken. Ik ben rijk; mijn eenig kind kan geen gebrek lijden, indien zij het niet zoekt. Mijn winkel is jaarlijks eenige duizenden waard, wij bezitten eigendommen en liggend geld. Wat zijn die duizend guldens voor mij? Niets . . . . eenige maanden oplettendheid. En zou ik mijnen eenigen vriend gaan laten zwerven voor zulk eene kleinigheid? Hoor wat mijn voornemen is: gij zult uwe schuldeischers betalen — zij zullen dan van vijand vriend worden — ik heb hier achter den hoek een huis ledig staan, daar kunt gij in wonen; gij koopt leder en neemt knechten, ik zal u bijstaan tot uwen handel vooruit gaat; gij schrijft boven uwen winkel niets dan: JAN SPINAEL, *meester schoenmaker*; gij levert goed werk, ik zal u kalanten genoeg aanbrengen, en daar er op uwe kwitantie geen betaaltijd is aangewezen, zult gij met den tijd het geleende geld wel kunnen terug geven. Als uwe kinderen door het ongeluk geleerd zijn, zullen zij van zelfs terugkomen en u om vergeving bidden. — En nu, vriend SPINAEL, stel u maar spoedig in uwen vorigen staat, want Zondag, na het lof, gaan wij samen naar de Steenenbrug eene flesch dubbele seef drinken en een uurtje in de ton spelen; ik geef u honderd voor, als gij durft!" (Vervolg hierna.)

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.